

[Oluf Pedersen.]

Disse Udtalelser, mener jeg, er en Dom over det Lovforslag, Regeringen har fremsat og maa være en Opfordring til at komme ind paa helt andre Foranstaltninger.

J. P. Nielsen: Jeg er ogsaa lidt for-
bavset over, at Forslaget ikke har faaet
en mere velvillig Behandling og Tilslutning
fra Oppositionspartierne. Jeg staar her
med Henvendelsen til Statsministeren, og
Forslaget imødekommer Henvendelsen fra
alle vore Landbrugsorganisationer paa de
fire væsentlige Punkter. Der er her i Rigs-
dagen forelagt Forslag om en Gældssanering.
Forslaget indeholder Kravet om det samme,
som staar i denne Henvendelse, en For-
højelse af Renten til de private Prioriteter
fra 3½ pCt. til 4½ pCt. Det hæver Pro-
centen fra 105 pCt. til 110 pCt. af Pante-
værdien, det samme, som der kræves her,
og endelig imødekommer Forslaget An-
dragendet til Statsministeren om, at man
tager alle Hypoteklaan med. Det er de
væsentlige Punkter. Det er det, alle Land-
brugere hos os har forlangt. Det er rig-
tigt, som det ærede Medlem Hr. Jørgen
Gram udtalte, at saa har man nogle fromme
Ønsker om at faa ophævet det solidariske
Ansvar, at faa frigivet Kautionisterne o. s. v.
Men det har de vist ikke Tro paa dernede,
for hvis Staten skulde imødekomme dette,
saa finder jeg, det var bedre, om Staten
overtog hele Redeligheden dernede og an-
satte de nuværende Ejere som Forpagtere,
for i saa Fald var den private Ejendomsret
jo ophævet, hvis Staten skulde overtage
Forpligtelsen for al den Gæld, de stiftede
dernede. Saa højtideligt tror jeg ikke, man
skal tage det.

Der en lille Tendens til at tale om, hvor
fattig Landbefolkningen er i Sønderjylland.
Jeg tror, vi skal lade det ligge. Jeg har nu
siddet i 11 Aar som Formand for et Sane-
ringsudvalg og har der haft maaske tæt
op imod 1 000 Landbrugsejendomme under
Behandling. Jeg kender altsaa lidt til, hvor-
ledes man har administreret i Sønderjylland,
og for mig stiller det sig lidt ubegribeligt.
Vore Landbrugere dernede slap paa meget
billig Maade deres Markhypoteker, og saa
kom de gode Aar fra 1920 til 1925, hvor vi
andre daarligt kunde betale Landbrugspro-
dukterne, og da saa den siddende Regering

i 1925 nedsatte Realkreditkommissionen,
saa viste det sig til vor store Forundring,
at Landbrugserhvervet dernede i de gode
Aar var blevet fuldstændig overforgældet.

Og endelig vil jeg tilføje, at naar vi
skal have udredet Spørgsmaalet, maa vi
saa faa at vide, hvor mange af de sønder-
jyske Ejendomme, der har været i Hande-
len siden Genforeningen, og hvor mange af
dem, som er købt til alt for høje Ejendoms-
priser og nu faar Rentetilskud i Henhold
til Rentelettelsesloven. Jeg ved, at der er
Ejendomme, som er købt for et Par Aar
siden til alt for høje Priser, men som Sta-
ten nu betaler Rentetilskud til.

Jeg vil udtale — det staar naturligvis
for min egen Regning —, at jeg tror ikke,
at det i det lange Løb gaar an, at man fort-
sætter paa den Maade, at man i Sønder-
jylland ganske rolig kan gaa hen og købe
Ejendomme, og naar man bare har en Ka-
pital paa 5 000 Kr., saa vil man jo ikke
nøjes med et Niels Frederiksens Husmands-
brug, men saa vil man helst have en lille
Herregaard. Jeg tror nu ikke, det gaar saa-
dan, at man kan foruddiskontere de Stats-
foranstaltninger, der mulig kommer; thi
det er en Kendsgerning i Øjeblikket der-
nede, at Ejendomspriserne er alt for høje.
Vore Landboere erklærer, at de kan ikke
forrente en normal Førsteprioritet i deres
Landbrugsejendomme. De er i disse Dage
samlet om et Forslag, som de sikkert vil
komme med, naar der bliver nedsat et Ud-
valg, et Forslag om at faa nedsat Renten paa
Førsteprioritetslaan til 3 pCt., fordi de er-
klærer, at de ikke kan forrente en normal
Førsteprioritet med 4 pCt. Men man be-
taler jo gladelig Ejendomme dernede til
Priser saa høje, at man maa have baade 2den
og 3die og 4de Prioriteter i Ejendommene.
Det er Forholdet.

Og saa vil jeg gerne sige i Anledning af,
hvad det ærede Medlem Hr. A. Svensson
sagde om de stærke Storme, som Landbe-
folkningen dernede har været udsat for,
at den Klasse Mennesker, jeg repræsente-
rer, har været udsat for nok saa stærke
Storme som Landbefolkningen, og jeg slut-
ter mig ganske til mit Partis Ordfører,
naar jeg siger, at vi ønsker ikke, at denne
Lov bliver til Lov, medmindre der er kødet
noget til for den Klasse af fattige Menne-
sker, som vi repræsenterer. De Folk, som